

RAIDUL NOSTRU PRIN ŞCOLI:

Cum vă îngrijiţi de amenajarea terenurilor sportive simple?

A intrat în obiceiul profesorilor de educaţie fizică, al conducerilor de şcoli ca înainte de reluarea activităţii sportive în aer liber să se pornească o largă acţiune de amenajare sau reamenajare a unor terenuri sportive simple, sectoare pentru atletism etc. O treabă bună, o iniţiativă valoroasă; mai mult, o recomandaţie făcută şcolilor prin Instrucţiunile comune ale M. I. şi UCFS. Cum s-au petrecut lucrurile în această primăvară? Care au fost preocupările profesorilor de specialitate în direcţia amenajării sau reamenajării de terenuri sportive simple? Ce contribuţie au avut conducerile şcolilor şi comitetele de părinţi la înfăptuirea unor asemenea acţiuni? Am căutat răspuns la aceste întrebări, efectuînd un raid-anchetă prin cîteva şcoli...

AŞA DA!

Sus, pe Dealul Morilor din Bîrlad se înaltă clădirea impunătoare a Liceului nr. 1 „Gh. Gheorghiu-Dej", cel mai mare din localitate. În ziua în care ne-am oprit în acest oraş i-am găsit pe toţi profesorii de educaţie fizică, în frunte cu directorul şcolii, **prof. Boicu,** în plină activitate pe şantierul sportiv. Aici, lucrările se apropie cu paşi repezi de faza finală. Baza sportivă va cuprinde o pistă de alergare cu 6 culoare, două terenuri de baschet, alte două de volei, un teren de handbal, unul de fotbal şi în completare, sectoare de aruncări şi sărituri. Cu entuziasmul care îi caracterizează, profesorii de specialitate **M. Cuţui, D. Mîţu, L. Lazăr** şi ceilalţi sînt prezenţi zi de zi pe acest şantier, alături de elevi şi de comitetul de părinţi. Este o acţiune frumoasă începută de mai mult timp. Noua bază sportivă va găzdui cu prilejul zilei de 1 Mai numeroase întreceri sportive.

O nouă oprire — la Liceul nr. 2 — ne-a convins că critica la adresa profesorilor de educaţie fizică de aici, apărută în toamnă, în ziar, a avut un ecou pozitiv: a determinat o atitudine mai... realistă faţă de munca în sine a profesorilor de specialitate şi de acţiunea de amenajare a unor terenuri sportive simple în spaţioasa curte a liceului, cîndva neglijent „tratată". Acum ea şi-a schimbat aspectul. Au apărut terenuri de handbal şi volei, o pistă de alergări şi un sector pentru sărituri. Edificator.

MULTE REALIZĂRI ŞI O... EXCEPŢIE

Oraşul de pe Bahlui, Iaşul, devine tot mai frumos, mai atrăgător. Iar şcolile oraşului, cu numeroasele lor amenajări sportive se integrează organic în noul peisaj.

La Liceul nr. 5 am găsit curtea interioară presărată cu un strat de bi-

— Dar anecdota aia cu struţul şi pălăria de paie o ştii?

Desen de **NEAGU RĂDULESCU**

tum. Peste puţin timp, aici vor apare terenuri de baschet şi handbal, volei şi tenis, pistă pentru alergări. Profesorii C. Movilă **şi** I. Bortă **intenţionează ca în noile condiţii să fie fruntaşi în activitatea sportivă şcolară a oraşului.**

Popasul următor la Liceul nr. 8. Şi aici se află o frumoasă bază sportivă, bine amenajată, existînd toate premisele ca elevii să-şi desfăşoare în condiţii prielnice activitatea. O sugestie însă pentru prof. I. Pînzaru şi I. Crasi: **mai multă grijă pentru buna întreţinere a terenurilor.**

Aspecte comune am găsit la liceele nr. 2 şi nr. 6 şi la Grupul şcolar petrolchimie: o excelentă întreţinere a terenurilor de sport. Liceul nr. 7. Am avut o plăcută surpriză, cînd, împreună cu directorul liceului, prof. D. Alexandrescu **şi profesorul de educaţie fizică** D. Pintilie **am vizitat terenurile sportive amenajate aici. Am remarcat existenţa unei instalaţii pentru nocturnă, lucru care face ca activitatea sportivă să se poată desfăşura şi seara, la adăpost de... zăduful zilei (fireşte, la vară). Felicitări şi colectivului liceului şi comitetului de părinţi.**

Dar am întîlnit şi altfel de aspecte. Pe cei doi profesori de specialitate de la Liceul nr. 9, M. Racoţi şi I. Crivai, **i-am găsit la o „oră de educaţie fizică", stînd pasivi, în timp ce elevii îngrămădiţi în curtea interioară „băteau" mingea. Aceasta, deşi în imediata vecinătate, tot în incinta liceului, un teren viran aşteaptă din partea celor doi (foarte tineri) profesori puţină... iniţiativă.**

CÎND SE AŞTEAPTĂ ÎNDEMNURI DIN AFARĂ...

Tg. Jiu, bătrînul oraş oltean, îşi schimbă mereu înfăţişarea. Întinereşte văzînd cu ochii. Salbe de construcţii moderne, cvartale întregi. În cartierul Obreja, cu multe locuri virane altă dată, am întîlnit o şcoală nouă: **Şcoala generală nr. 3.** A apărut pe harta oraşului pe locul unde cu puţin ani în urmă mai dăinuia încă o mlaştină. Acum, 16 săli de clasă adăpostesc mai bine de 500 de elevi. Peste tot alei pietruite, peluze cu flori, zeci de specii de trandafiri şi, din martie, şi amenajări sportive: cîte un teren de baschet şi handbal, două de volei, portic de gimnastică, un sector pentru atletism. Gospodar neobosit, directorul şcolii, **prof. Gh. Micu,** a valorificat — la sugestia profesoarei de specialitate **Maria Cornişanu** şi cu sprijinul comitetului de părinţi — tot spaţiul disponibil. Un sincer bravo!

În alt cartier al oraşului, la „Lunca", se ridică, într-un veritabil parc, clădirile Liceului nr. 2. Şi aici, amenajări sportive în... serie: un teren de handbal şi tenis cu zgură, împrejmuit şi prevăzut pentru nocturnă, şi, separat, terenuri de baschet (2), volei, handbal, pistă de atletism cu 3 culoare. Proiectele celor doi profesori de educaţie fizică **Gh. Cîlniceanu şi N. Sandu** sînt şi mai îndrăzneţe (bazin de înot, teren de fotbal, o serie de alte amenajări pentru atletism şi gimnastică). Dar, despre toate acestea, cu un alt prilej.

Ne-am fi aşteptat la mai mult din partea colectivului profesorilor de „sport" de la Liceul nr. 1 (**P. Matei, V. Perescu, G. Brandibur** şi **N. Manta**). **Mai mult în sensul ca baza sportivă a liceului aflată chiar în centrul oraşului să aibă o înfăţişare mai prezentabilă şi nu ca acum, cu terenuri nemarcate, cu panourile de baschet îngrămădite undeva, într-un colţ, cu tribunele avînd un aspect de paragină. Prof. P. Matei, — care este şi directorul administrativ al liceului (!?), ne-a dat asigurări că „în mai puţin de 24 de ore aspectul bazei sportive va fi complet schimbat" ... S-ar putea să fie aşa, nimic de zis. N-ar fi fost însă mai firesc ca o asemenea măsură să fi existat mai înainte, fără să se mai aştepte îndemnuri din afară?**

ŞI BUNE ŞI RELE

Craiova... Avem faţă în faţă două exemple. Mai întîi, unul pozitiv, acela al profesorului Florian Nuţă **de la Grupul şcolar profesional C.F.R. Deşi singur, el a reuşit ca atît în curtea şcolii cît şi a căminului nr. 1 să amenajeze terenuri de volei, handbal şi baschet, un portic de gimnastică, un sector pentru sărituri. Felicitări. Cel negativ îl oferă** Şcoala generală nr. 1, **unde patru specialişti,** Maria Vulcănescu, Paula Criveanu, E. Chioralia **şi** A. Daneş, **n-au avut încă timp să facă puţină ordine gospodărească într-una din curţi: stîlpi de volei şi baschet (fără coşuri), o groapă de sărituri (fără nisip), iată vestigiile unor amenajări sportive care, cîndva, probabil, au arătat altfel...**

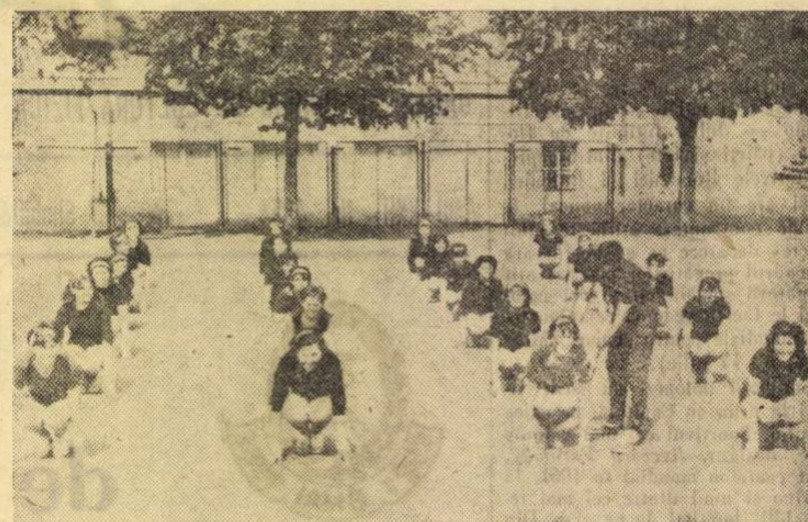
Lucruri bune am găsit la Şcoala generală nr. 24. **Şi aici un singur profesor de educaţie fizică,** Virgil Andronescu, **a reuşit să transforme o parte din curtea şcolii, în terenuri de volei (2), handbal şi baschet, să amenajeze sectoare pentru sărituri, pistă de alergări (60 m) şi în completare, cu grijă şi pentru simetrie, să monteze două bîrne pentru gimnastică. Directorii** şcolii, Al. Gherman **şi** D. Iliuţă, **„molipsiţi" de pasiunea pentru sport a profesorului lor, sînt gata să sprijine şi pe viitor orice acţiuni asemănătoare.**

★

Aşadar, multe lucruri bune. Problema amenajării terenurilor sportive simple se află în general în atenţie în şcolile vizitate. Cu pasiune, cu pricepere, cu sprijinul conducerilor de şcoli, al comitetelor de părinţi, profesorii de educaţie fizică au dat viaţă multor proiecte, multor iniţiative demne de toată preţuirea.

Scăderile, slăbiciunile întîlnite sînt izolate. Printr-un efort colectiv sperăm ca ele să rămînă de domeniul amintirilor mai puţin plăcute...

TIBERIU STAMA
PAUL IOVAN

Liceul „ION NECULCE" din Bucureşti dispune de o frumoasă bază sportivă pentru desfăşurarea activităţii
În fotografie, aspect de la o lecţie de educaţie fizică, condusă de tînărul profesor Radu Tunaru cu clasa a X-a

TRIBUNA SCHIMBULUI DE EXPERIENŢĂ

NICI O ZI PIERDUTĂ...

Asociaţia sportivă Progresul de la Întreprinderea de industrie locală din Făgăraş este fruntaşă în munca de atragere a unui număr cît mai mare de tineri şi tinere pe terenul de sport. La întrecerile desfăşurate anul trecut în cadrul campionatului asociaţiei au luat parte peste 400 de concurenţi, care şi-au disputat întîietatea la atletism, popice, tir şi fotbal. Valorificînd experienţa acumulată, activiştii sportivi de la I.I.L. Făgăraş, în strînsă colaborare cu comitetul U.T.C., vor extinde anul acesta întrecerile campionatului asociaţiei sportive, în aşa fel ca ele să cuprindă pe toţi iubitorii sportului într-o activitate continuă. Despre modul cum va fi îndeplinit acest obiectiv ne-a vorbit tov. ION GĂNGUŢ — preşedintele consiliului asociaţiei sportive I.I.L. Făgăraş.

„Înainte de a face cunoscute unele dintre preocupările noastre în vederea campionatului asociaţiei pe anul 1966, aş dori să explic cum am obţinut succesele de pînă acum.

Asociaţia noastră are peste 600 de membri UCFS. Ei au primit un ajutor permanent din partea instructorilor sportivi. Fie că sînt tineri sau mai vîrstnici, aceştia sînt în primele rînduri, iniţiind diverse acţiuni sau ajutînd la buna desfăşurare a diferitelor concursuri. **Achim Tănase, Petru Stoia, Osvald Stoica, Ştefan Drugă, Constantin Popa, Nicolae Dumitrescu, Gheorghe Grancea** şi alţi instructori sportivi pe care-i are asociaţia noastră sînt cei mai preţioşi colaboratori în îndeplinirea sarcinilor legate de mobilizarea concurenţilor, pregătirea lor şi organizarea întrecerilor.

Şi acum, să vă prezint, pe scurt, ceea ce ne-am propus anul acesta în privinţa campionatului asociaţiei. Consiliul asociaţiei a hotărît să lărgească sfera întrecerilor, incluzînd în program, alături de atletism, popice, tir, fotbal şi voleiul şi handbalul, discipline ce se bucură de popularitate. Prin mărirea numărului ramurilor de sport va creşte, fără îndoială, şi numărul participanţilor. Sînt convins că, din nou, mecanicul **Gh. Damian**, tîmplarul **Petru Anghel**, tapiţerul **Iuliu Orban**, tehnicianul **Gh. Pampu** şi alţi tineri sportivi vor obţine rezultate frumoase.

De ce sîntem siguri că proiectele noastre vor fi îndeplinite? Pentru ca, de fapt, campionatul asociaţiei care a început la 14 aprilie, cu probele atletice şi jocurile de fotbal, a fost pregătit încă din... iarnă. Atunci am stabilit să amenajăm terenuri de volei, handbal şi baschet, de asemenea, am pregătit un poligon de tir la fabrica de cărămidă. În vederea formării echipelor de volei, inginerul **Ioan Borotă**, un vechi pasionat al acestui sport, a început să selecţioneze fete de la atelierul de mase plastice, secţia figurine şi tîmplăria centrală. De asemenea, am luat legătură cu asociaţiile sportive Chimia şi Utilajul, pentru a ne pune la dispoziţie bazele sportive necesare desfăşurării întrecerilor atletice şi de popice. Echipamentul a fost revizuit, pus la punct. Avînd la dispoziţie condiţii din ce în ce mai bune de practicare a diferitelor sporturi credem că numărul participanţilor la campionatul asociaţiei va creşte de la 400, cît a avut anul trecut, la 600. În vederea bunei mobilizări a tineretului, ne bucurăm de mult sprijin din partea celor şase organizaţii U.T.C. În consecinţă, în planurile de muncă ale fiecărei organizaţii U.T.C. apare în luna aprilie şi va figura — cu siguranţă — şi în perioada următoare, angrenarea cît mai multor tineri în întrecerile sportive din campionatul asociaţiei. Ţinem să subliniem, de asemenea, contribuţia pe care şi-o aduc la dezvoltarea activităţii sportive din întreprindere Tudor Drăguşan, Rudolf Fodor, Georgeta Popescu şi Doina Breşcan, secretari ai organizaţiilor U.T.C. nr. 2, 6, 1 şi respectiv 4!"

Avînd în vedere toate măsurile organizatorice luate, sîntem convinşi că şi în acest an la Progresul I.I.L. Făgăraş întrecerile campionatului asociaţiei vor cuprinde întreaga masă a iubitorilor sportului într-o rodnică şi atractivă activitate competiţională.

TR. IOANIŢESCU

În sprijinul celor ce vor să practice oina

Numeroase echipe sînt angrenate, în aceste zile, în primele întreceri ale Spartachiadei de vară iar alte zeci de formaţii participă la etapa inaugurală a campionatului republican. Pentru ca în aceste concursuri să-şi dispute întîietatea cît mai multe echipe se impune amenajarea unui număr corespunzător de terenuri de oină, foarte lesnicios de realizat.

Terenul de oină are forma unui dreptunghi cu dimensiunile de 60 m în lungime şi 32 m în lăţime (pentru copiii pînă la 15 ani, dimensiunile vor fi de 50 m în lungime şi 26 m în lăţime). Terenul de joc este împărţit în lungime (printr-o linie punctată) în două jumătăţi egale denumite culoarul de ducere şi culoarul de întoarcere. Una din lăţimile terenului şi anume cea din partea dreaptă se va numai „linia de bătaie" iar cealaltă „linia de fund". Porţiunea „liniei de bătaie" din dreptul culoarului de ducere se numeşte „linia de plecare" iar porţiunea din faţă culoarului de întoarecere „linia de scăpare". Porţiunea „liniei de fund" din dreptul culoarului de ducere poartă denumirea de „linie de sosire" iar porţiunea din dreptul culoarului de întoarcere „linia de întoarcere". În zona de bătaie, la 4 m în spatele „liniei de scăpare" şi paralel cu aceasta se trage o linie în lungime de 10 m, numită „linia de aşteptare" pentru jucătorii care urmează să bată mingea. Paralel cu „liniile de bătaie şi de fund", la 5 metri în spatele acestora sînt fixate alte două linii, care determină spaţiile din „zona de bătaie" şi „zona de fund".

La 15 metri, 30 m şi 45 m, pe linia de mijloc se fixează centrele unor cercuri cu diametrul de 2 m care se vor trasa pentru a marca locurile mijlocaşilor, iar la aceleaşi distanţe, pe liniile de margine ale terenului (în lungime) se fixează punctele de tangenţă ale unor cercuri asemănătoare, cu acelaşi diametru, care vor stabili locurile mărginaşilor. La punctul de intretăiere a liniei de mijloc cu linia de bătaie (lăţimea terenului) se fixează centrul unui semicerc, cu raza de un metru, care se va trasa în interiorul terenului şi va delimita suprafaţa de protecţie a jucătorului care bate mingea. După cum se poate vedea, un teren de oină se poate amenaja pe orice loc, cu condiţia să fie neted.

